

Dialog

Avsnitt 2, säsong 3

Arbetsblad
Övning

Ett kärt återseende

Öva dialog och uttal

 Läs först dialogerna och se därefter ett avsnitt.

 Eller se först ett avsnitt och läs därefter dialogerna.

Betona rätt **ord** i satsen – se orden i **fet** stil.

Betona de **långa** ljuden – se **understrukna** ljud.

Medverkande i avsnitt 2

● **Berättarröst: Martina**

● **Martina**

● **Jamal**

● **Ylva**

● **Konrad**

● **Hassan**

● **Rahel**

● **Åsa**

Tips 1

 Läs dialogerna. Markera ord som du inte förstår. Vad betyder de?

 Se ordens betydelse och lyssna till uttalet på www.svenska.se

Tips 2

I svenska språket är det viktiga ordet betonat. Ord som är **feta** i dialogerna ska betonas.

 Titta på ord som ska betonas.

 Se avsnittet tillsammans med en kamrat.

 Lyssna till betoningen.

 Läs tillsammans. Kom ihåg betoningen.

OBS! Olika betoningar får olika betydelse. Jämför:

1. Hon gör **allt** för sina elever. (*Hon är mycket engagerad.*)
2. **Hon** gör allt för sina elever. (*Det är läraren Ylva, inte någon annan person, som är engagerad.*)
3. Hon gör allt för sina **elever**. (*Det är bara för eleverna. Inte för någon annan.*)

Ylva

– **Hallå Hassan. Hur är läget?**

Hassan

– **Hej Ylva. Det är bra. Kan du gissa vilka som är i Sverige?**

Ylva

– **Vadå? Inte Martina och Jamal, väl?**

Hassan

– **Precis. Konrad är tydligen sjuk så de är här och hälsar på honom.**

Ylva

– **Jaha, okej.**

Intro

Martina: **Pappa är allvarligt sjuk.**

Konrad: **Men vad gör du här?**

Hassan: **Snyggt! Hur länge stannar ni?**

Åsa: **Bravo!**

Jamal: **Vad ska vi göra?**

Jamal

– **Titta Martina.** Man kan **nästan se** var **vi bodde** **föret.**

Martina

– **Ja, föret.** **Ingenting är** som **föret.** **Vi** har **nästan inga pengar kvar.** Vi **bor** på ett **svindyrt hotell.**

Jamal

– **Ja,** jag **vet.** **Jag** har ju **inte** hjälpt **till** med **ekonomin** **precis.**

Ylva

– **Hallå** i **stugan!**

Jamal

– **Hej!** Jag **berättade** för **Hassan** att **vi** var **här.**

Martina

– **Hej Ylva.** Hur **mår** du?

Ylva

– **Bra. Hur** mår **du**?

Martina

– **Jo** det är **bra. Hej. Vad** **roligt** att se **dig**.

Ylva

– **Hur** mår **du**?

Jamal

– Det var **länge sen**.

Ylva

– **Ja verkligen.**

Hej Axel. Vad du har **vuxit**.

Martina

– **Ja, han** har **vuxit** en **halvmeter** sedan **igår**.

Hassan

– Åh, hotellfrukost är det **bästa** jag **vet**.

Jamal

– Ja, **då** ska **du** väl **ha** en **kaviarmacka**.

Hassan

– **Kaviar**?

Jamal

Ja, det **måste** man **ha** om man **är** i **Sverige**.

Ylva

– Det **är** i **alla fall** **väldigt roligt** att **se er**.

Jamal och Martina

Det **samma**!

Berättarröst Martina

"Jag **tycker** det är **roligt** att **hälsa på** i **Sverige igen**. Det **hade** kunnat **bli** en **fin semester**, om **inte pappa** varit **sjuk**.

Hassan

– **Men** hur **länge stannar ni**?

Jamal

– Ja, vi **stannar** väl **bara** några **dagar**, **kanske**.

Martina

– Jag **vet inte**. Min **pappa** är **väldigt dålig**. Han har **fått** en **hjärntumör**. **Läkarna** måste **undersöka honom innan...** **innan** de **vet** hur **allvarligt** det **är**.

Ylva

– **Jag** tycker **verkligen synd** om **dig**. **Har** ni **någonstans** (**nånstans**) att **bo**?

Martina

– Nej, **vi** har **inte råd** att **bo här** i **alla fall**,
men **vi** får **ordna någonting** (**nånting**).

Ylva

– Men **annars** kan ni **bo** i **kolonilotten**.

Martina

– Vad **snäll** du **är**! **Tack Ylva!** Men **jag tror**
att det **är** för **litet** för **hela familjen**.

Ylva

– Okej.

Det **är** i **alla fall väldigt roligt** att **ni** är **tillbaka även**
om **anledningen inte** är så **rolig**.

Jamal

– **Det** var **kul** att **se er också**.

Ylva

– **Jag** måste **tyvärr** **tillbaka** till **skolan**. **Nya elever** som **behöver** min **hjälp**. **Men** vi **ses** **snart**.

Martina

– **Ja**, det **gör** vi.

Hassan

– Vi **ses** i **skolan**.

Ylva (på telefon)

– **Hej Hammed! Ja**, det är så **klart** att jag **kommer** på din **mammas födelsedag**. **Jaså**, **var** det i **kväll**? Men **jag kommer**, **inga problem**.

Rahel! Hej!

Rahel

– **Hej Ylva!**

Ylva

– Hur går det med allting?

Rahel

– Ja. Jobbet jag fick med hemtjänsten.

Ylva

– **Nej** men grattis!

Men du, det heter inte jobbet jag fick med hemtjänsten. Det heter jag fick jobbet på hemtjänsten.

Rahel

– Okej. Jag fick jobbet på hemtjänsten.

Ylva

– **Bra**.

Martina

– Svenska, så svårt.

Ylva

– **Ja**, det **kan vara** men **det** är **därför du** är **här**.
Kom.

Jamal

– **Så, Hassan, berätta**. Hur **går det** med **Jasmin**?

Hassan

– **Det** har tagit **slut**.

Jamal

– **Va, har** det? **Varför?** **Ni** som **var** så **kära**?

Hassan

– **Ja**, vi **var det**. Eller **jag** kanske **är det** **fortfarande**? **Men** det **funkade inte**, för **vi** var **för olika** och **hon ville** att **allt** skulle **vara** på ett **speciellt sätt**. Vi **bråkade mycket** om **det**.

Jamal

– Tråkigt att höra.

Hassan

– Nu spelar ändå ingen roll för hon har flyttat härifrån till Tyskland med sin familj. Jag saknar bara henne.

Jamal

– Jag förstår. Men det kommer gå bra ändå, Hassan.

Hassan

– Dessutom måste jag till jobbet också nu.

Jamal

– Okej.

Ylva

– **Här har du ditt kaffe.**

Åsa

Mellanrost. Herregud Ylva. Det smakar ju ingenting. Jag behöver något med lite mer kraft i för att pigga till. Jag fick inte sova en blund i natt på grund av grannarna som borrhade i köket halva natten.

Ylva

– **Jaha.**

Åsa

– **Ja, till slut gick jag upp och sa åt dem att sluta. Och jag lovar dig Ylva att man kommer aldrig mer höra några ljud därifrån.**

Ylva

– **Va, har du mördat dem?**

Åsa

– Nej.

— På sjukhuset —

Martina

– Hej pappa! Hur mår du?

Konrad

– Carmen?

Martina

– Nej. Det är inte mamma. Det är jag, Martina. Din och Carmens dotter.

Konrad

– Martina, så glad jag blir. Men vad gör du här? Är inte du i Frankrike?

Martina

– Nej, jag var i Spanien. Men nu är jag här för att hälsa på dig. Hur mår du?

Konrad

– **Ja, jag** mår **strålande**. Ja, **bortsett** från att **jag har** en **tumör** i **hjärnan** och en **fruktansvärd huvudvärk**, att **jag inte** känner **igen** min **egen dotter**, **så är** det... **Martina berätta berätta**. **Hur är** det med **dig** och **familjen**?

Martina

– Det är **bra**. **Axel** mår **jättebra** och **Jamal också**. **Vi** ska **bara hitta någonstans (nånstans)** att **bo** nu **tillfälligt** när **vi** är **här**.

Konrad

– Ja, **banken** har ju **tagit tillbaka** lägenheten. **Men ni** kan **bo** på **torpet**.

Martina

– **Jo**, fast **det kanske** är **lite långt** ifrån **stan**.

Konrad

– **Nej**, det är **bara** en **timme** från **stan**. Och så **är** det ju **gratis**. Men **berätta nu**, **hur är** det **där** i **Frankrike**?

Martina

– **Spanien, pappa. Spanien.**

Berättarröst Martina

Jag trodde aldrig att jag skulle bli så glad över att träffa pappa igen. Men han lever och jag är här. Och vi kan prata med varandra. Ganska bra i alla fall.